

h5

publ/auf
br

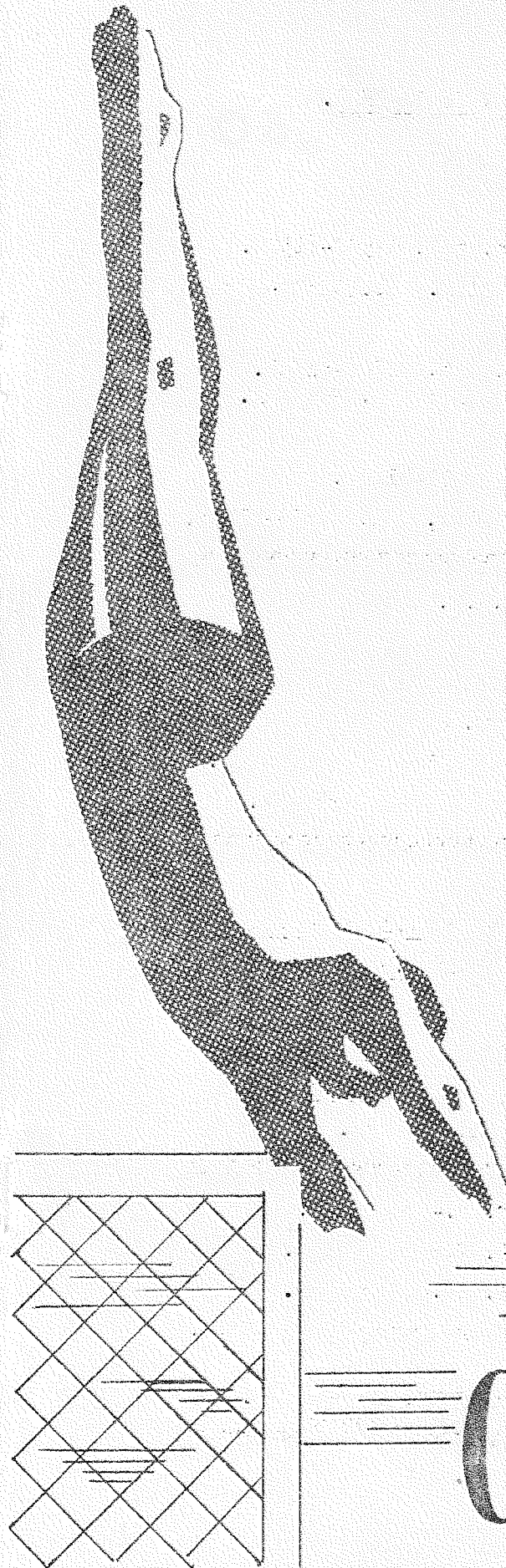
D. W. R.

ORGAAN

Redaktie:

Burgwal 54,

Haarlem.-

de water rat

H.Z. & P. C. (HAARLEMSE ZWEM- EN POLO CLUB)

"D.W.R." (DE WATERRATTEN).

opgericht 23 juli 1922.

BESTUUR:

Voorzitter: G. Voogd, Ernst Casimirlaan 62, Overveen. tel. 02500-61304.

Sekretaris: H. Willemze, Langendijkstraat 9 rd., Haarlem. tel. 02500-17984.

TECHNISCHE COMMISSIE:

Voorzitter: H. Houben, Lijsterbeslaan 28, Heemstede, tel. 02500-81727.

Sekretaresse: Mevr. H. Jagersma-Cassee, Anthony Fokkerlaan 37, Haarlem.

JEUGDBESTUUR:

Voorzitter: Vic Kerkhoff, Burgwal 54, Haarlem. tel. 02500-11074.

Sekretaresse: Mariska Wildschut, Riouwstraat 39, Haarlem, tel. 02500-61316.

"DE WATERRAT" officieel orgaan van de H.Z & P.C. "D.W.R."

Algemeen redakteur, waterpolo en andere beschouwingen:

Vic Kerkhoff.

Kilometernieuws:

Arthur de Leeuw.

Vaste medewerkers:

Martin Schulze en Lex van der Slot.

Eindredactie en organisatie:

Henk van Hemert en Vic Kerkhoff.

OEFENUREN: 's winters: In het SPORTFONDSENBAD.

Op dinsdagavond van 6.15 uur tot 7.10 uur adspiranten.

van 7.00 uur tot 7.50 uur ouderen.

WATERPOLO TRAINING:

Op zondagmorgen van 8.30 uur tot 9.30 uur.

aansluitend CONDITIETRAINING van 10.00 uur tot 12.00 uur.

De zomeroefeningen worden gedurende het voorjaar bekend gemaakt.

CONTRIBUTIES :

Adspiranten tot en met 15 jaar: Fl. 6.- per jaar,

leden van 16 en 17 jaar: Fl. 7,50 per jaar,

senioren: Fl. 10,- per jaar.

De contributie is exclusief de verplichte W.A.verzekeringspremie van Fl.0,25 per jaar.

Giro: 328274, ten name van de H.Z & P.C. "DE WATERRATTEN", te Haarlem.

Officieel orgaan van de H.Z & P.C. "De Waterratten".

C O N D I T I E T R A I N I N G onder leiding van J A N V A N H E M M E R T

BURGERLIJKE STAND

In ons vorige clubblad vermeldden wij reeds de geboorte van Jeroen Spaans in het Belgische Brasschaat, wij zijn wat laat, maar ook de andere tak Haarlem heeft gezinsuitbreiding. Op 17 mei 1965 aanschouwde MIRJAM LOUISE het levenslicht, dochter van de heer en mevrouw Keur-Spaans. Wij hopen van harte dat Mirjam de uitstekende voetsporen van doelverdedigster Ma op waardige wijze zal drukken en wensen tenslotte Greet en haar man van harte geluk met deze blijde gebeurtenis.

FAMILIEBERICHTEN

Enige weken geleden, welhaast aan het begin van de zomerkompetitie, ontvingen wij tot onze ontsteltenis het bericht dat de competitieleider van de Kring Haarlem, ons lid de heer P. Wapstra wegens ernstige overspannenheid in het Groote Gasthuis was opgenomen. Op het moment dat wij dit schrijven is de heer Wapstra gelukkig weer thuis, waar hij verder aan kan sterken. Wij wensen hem uiteraard van harte verdere beterschap en hopen dat hij zijn taak, die hij altijd met zoveel overgave heeft verricht spoedig zal kunnen hervatten! Gaarne geven wij gevolg aan zijn wens iedereen te danken voor de belangstelling tijdens zijn ziekte betoond en voor de geschenken in de vorm van fruit en bloemen die hij heeft ontvangen.

TRAINING

Nu de koude en tē natte zomer van het jaar 1965 langzaam naar het einde wandelt, gaan onze gedachten alweer uit naar de wintertraining. Op dinsdag 31 augustus gaan we officieel beginnen in het Sportfondsenbad. De buitenbaden zullen hun poorten vanwege de koude dan vrijwel allemaal weer hebben gesloten, zodat de dinsdagavonden weer het gezellige beeld van een druk bezet bad zullen opleveren. Onze trainer de heer Geurtsen zal met het jeugdbestuur een nieuw trainingsschema ontwerpen, daar heeft hij zich gelukkig toe bereid verklaard en in samenwerking met het bestuur van de Technische Commissie en het dagelijks bestuur zullen wij trachten een zo sluitend mogelijk geheel op te stellen. Wij moeten dan wel van alle zwemmende en trainende DWR-leden vragen hun uiterste best te doen op deze trainingen, omdat alleen dan goede resultaten geboekt kunnen worden.

En dan tenslotte een waarschuwing: Denk erom dat je geen waardevolle spullen of portemonnees in je zak laat zitten als je gaat zwemmen. Het is reeds vaker voorgekomen dat deze zaken worden GESTOLEN. Geef alles van waarde af aan de bestuursleden die op het oefenuur aanwezig zijn !

DE SPORT-TOTO

Heeft U niet geduizeld van de astronomische bedragen waarmee voetballers ge- en verkocht werden ? D.w.R. biedt U de gelegenheid nog meer te duizelen, maar dan van het astronomische bedrag wat U ZELF kunt winnen door aan de Sport-toto mee te doen.

[illegible]

Ja, op 22 augustus gaat de voetbal, het bruine monster, weer aan de spreekwoordelijke rol. Ook de bekende voetbal-toto gaat dan weer draaien. Kom, niet langer geaarzeld, draait U mee. U steunt Uw vereniging hierdoor, er komt meer geld voor de JEUGDTRAINING beschikbaar en bovendien kunt U zelf zo'n TON, EEN HONDERD DUIZEND GULDEN rijker worden. Is dat niet de moeite waard ? Goed zo, niet langer geaarzeld, haal even een inschrijfformulier bij Mevrouw J. Kerkhoff-Regter, of loop even aan bij de stationskiosk. De heer Kok is dan gaarne bereid U van advies te dienen.

DOE MEE AAN DE SPORT-TOTO, DAT IS. IN HET BELANG VAN U ZELF,
EN..... IN HET BELANG VAN D.W.R.!!!

DE NATIONALE WEDSTRIJDEN VAN H.P.C. TER GELEGENHEID VAN DE OPENING VAN HET

NIEUWE "GROENENDAAL"

(door Arthur de Leeuw)

De Heemsteeds^e Polo Club organiseerde op zondag 13 juni jl., Nationale Zwemwedstrijden in het nieuwe zwembad "Groenendaal", dat hiermede feestelijk werd geopend. Na de korte openingsspeech door de voorzitter van H.P.C., de heer van Rhijn, begon men met de afwerking van een gevarieerd zwemprogramma. DWR had drie deelnemers mogen inschrijven, van wie Henk van Hemert helaas niet kwam opdagen. Bert Bruyn nam deel aan de 100 meter vrije slag en maakte een tijd van 1 min. 06,5 sec. Dat het bij deze jongens erg hard ging bewijzen de tijden van Ronnie Verroen, die met Rob Kerkhoven naar Amerika is geweest, en Ale van der Veen (HPC). Hun tijden waren respectievelijk 1.01,4 en 1.01,9 !

Hilly Luiting heeft aan de 100 meter vlinderslag deelgenomen en maakte een behoorlijke indruk. Eerste werd hier H. Penterman van de HDZ en tweede en derde Carla Janssen en Christa Driessen.

In de volgende nummers gaven tal van Nederlandse topfiguren een staaltje van hun kunnen en tot slot van de middag werd een waterpolowedstrijd gespeeld tussen een versterkt HPC en HET Y, welk treffen door HET Y werd gewonnen.

Wij hopen dat deze wedstrijden, die goed waren georganiseerd, ook in de toekomst zullen worden voortgezet met hetzelfde élan. Het foutje in het programma waarin men DWR voluit schreef als De Watertrappers zullen wij de organisatoren maar vergeven !

LANGEBAANZWEMWEDSTRIJDEN DIT SEIZOEN

DOOR D.W.R. ZEER DRUK BEZOCHT !

(door Arthur de Leeuw en Vic Kerkhoff)

Met vraatzuchtige blikken hebben onze vele, merendeels jeugdige kilometervreters het langebaanrooster in onze vorige clubbladen bekeken. Vraatzuchtig, ja, want er werd door onze enthousiaste jeugd een lijvig aantal kilometers geconsumeerd. Tijdens diverse welbekende en belangrijke evenementen verdedigde een selecte groep zwemsters en zwemmers de groen-witte kleuren op luisterrijke wijze en zorgden zij ervoor dat DWR op vele plaatsen in Nederland nog meer bekendheid is gaan genieten.

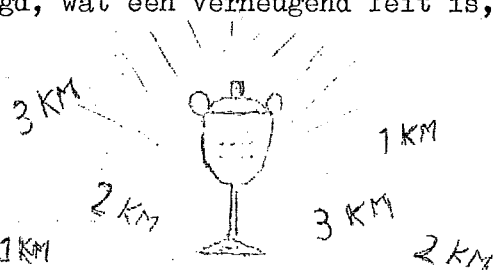
De zwemvereniging "De Robben" organiseerde op zaterdag 12 juni jl., de eerste Nederlandse langebaan. Er waren zo'n 500 deelnemers aan de start in het zwembad in Kortenhoeve verschenen om aan deze wedstrijd deel te nemen.

D.W.R. was dit jaar met 9 deelnemers vertegenwoordigd, wat een verheugend feit is, omdat DWR vorig jaar slechts met 2 man deelnam.

De Haarlemse zwemclub Njord '59 kwam met een half gevulde bus in Hilversum aan. Als er meer samenwerking tussen de Haarlemse zwemclubs op het gebied van het langebaanzwemmen had bestaan, zou zo iets niet zijn voorgekomen ! Het water in Loosdrecht was wel wat aan de frisse kant, maar toen men van Jan Stender te horen kreeg of men voor de pers met zoveel mogelijk mensen tegelijk te water wilde gaan voor het bekende plaatje, werd hieraan gaarne gevolg gegeven. De traditiegetrouwe valse start ontbrak ook deze maal niet, zodat de zwemmers en zwemsters weer teruggeroepen moesten worden, waarna de volgende start zonder haperen verliep. De resultaten laten wij hieronder volgen:

2 km. vrije slag heren:

Jaap Bood 30 min. 49 sec. Bob de Graaff 50 min. 22 sec.
Ed Beere 33 min. 55 sec.

2 km. vrije slag dames:

Petra Nicolaï 48 min. 05 sec.
Ineke de Graaff 48 min. 06 sec.
Anneke Kroese 49 min. 03 sec.
Dinie Heyselaar 53 min. 40 sec.

2 km. schoolslag heren:

Jan Sint 37 min. 57 sec.

Tijden van de wedstrijd (2km) van "De Snippen" te Ouderkerk aan de Amstel:

Jaap Bood 30 min. 51 sec.
Ed Beere 31 min. 08 sec.
Arthur de Leeuw 41 min. 46 sec.

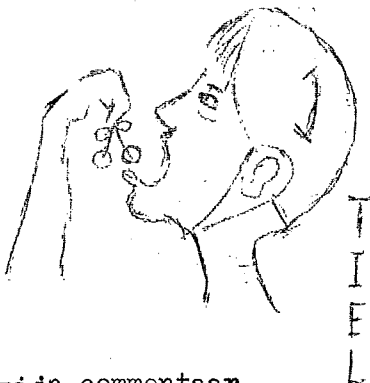
Marisca Wildschut 40 min. 07 sec.
Anke de Vries 40 min. 40 sec.
Anneke Kroese 43 min. 41 sec.
Ineke de Graaff 43 min. 50 sec.
Jopie van der Horst 50 min. 46 sec.

Vooraf de tocht per (volle) touringcar naar de kersenstad TIEL (waar dus zo'n 45 DWR-leden waren verzameld) zal ons nog lang blijven heugen als zijnde een van de meest geslaagde DWR-uitstapjes. Bovendien bleken wij in de jamstad nog de grootst deelnemende vereniging te zijn en dat zegt toch wel wat.

Reeds om half elf had zich die zondag de 20 ste juni een enorme meute DWR-leden en supporters bij het Sportfondsenbad verzameld en slechts enkele ogenblikken daarna stoomde ons schip "De Noordzee" statig voor. Iedereen nam snel plaats, iedereen was vol spanning, want zou iedereen er wel zijn. Natuurlijk niet, na enig zenuwachtig zoeken en vragen bleek dat supervreter Jaap Bood nog niet aanwezig was. Wachten, waar bleef Jaap? En ja hoor, na 10 minuten zagen we hem zigzaggend over het Houtplein stormen, waarna hij steunend en hijgend de onder stoom liggende Noordzee beklom. Genoeglijk knorrend en brommend koerste ons slagschip door de Haarlemmermeer richting Utrecht. Een milde zon bescheen ons en weldra knetterde ons aller Radio Veronica dat het een lieve lust was, zodat er al spoedig groteske liederen door de bus daverden.

Het galmen bereikte een absoluut hoogtepunt toen we de Betuwestad binnen reden, zodat de bewoners van dit tot dan toe vreedzame stadje als hazen de straten verlieten en ramen en deuren blindeerden. Toen zij bemerkten dat wij niets kwaads in de zin hadden, staken zij de hoofden, hoewel nog wat wit om de neus, snel weer buiten de deur. Dit ook al omdat het zulk prachtig weer was. Nadat we ons bij het bestuur van de organiserende vereniging VAHALIS hadden gemeld, kreeg onze jeugd vrijaf tot half een. Al dadelijk werden diverse (?) automaten in en om TIEL bestormd door de DWR-"lieverdjes", die zich enorm uitleefden. Om 1 uur hadden alle goklustigen zich op de oevers van het Amsterdam-Rijnkanaal verzameld. We troffen bovendien nog een kersenboomgaard in de nabijheid aan, zodat we ons met de door tal van luidsprekers gefabriceerd muziek en met de mandjes kersen uitstekend vermaakten.

20 JUNI

Om 2 uur gaf de burgervader van Tiel het startsein voor de 2 kilometer tocht die door de heer Jan Stender zou worden becommentarieerd. En dan zijn we bij het enige negatieve element aangeland van deze grandioze zwemzondag. Deze uiterst zelfvoldane man heeft vrijwel alle toeschouwers met zijn aanhoudende gewauwel op verschrikkelijke wijze geërgerd. Alleen zijn pupillen waren goede zwemsters. Alleen zijn wijze van trainen sorteerde effect. En alleen hij had gelijk met zijn stekelige opmerkingen ten opzichte van de jeugd. Wij kunnen de organisatoren, die overigens op een voortreffelijk geslaagd zwemfestijn kunnen terugblikken, slechts adviseren deze uitermate met zich zelf ingenomen figuur niet meer uit te nodigen, omdat bijna iedereen aanstoot nam aan

zijn commentaar.

Vanzelfsprekend vielen de onzen niet in de prijzen, daar hadden we ook niet eens aan gedacht. Het deelnemen, en dat met zo'n groep jeugdigen was voor ons het belangrijkste. De wedstrijd was om ca. 5 uur afgelopen, iedereen had zich in de spoorwegwagons weer aangekleed en toen zag Gert le Noble kans een groot konijn te vangen. Wij hadden de vette lobbes eerst nog in de bus los willen laten, maar dat hebben we tenslotte maar niet gedaan. Eensgezind vertrokken we naar het NKV-gebouw te TIEL waar de prijsuitreiking zou worden gehouden. Weliswaar was er niet op zoveel deel-

nemers gerekend, er was een aantal plaatsen tekort in het eivolle gebouw. Maar, de luide, gezellige muziek van de Betuwse Boerenkapel zorgde voor de goede stemming terwijl de patat en croquetten in diverse Tielse snackbars uitstekend bleken te smaken. Dit laatste dan voor hen die het in het NKV-gebouw te vol vonden te worden. Uiteindelijk wreven alle Tielse neringdoeners zich in de vette handen, want dat bonte gezelschap uit Haarlem liet zich niet onbetuigd !

Om half zeven was het echter verzamelen geblazen, want de Noordzee lag te sissen van ongeduld om ons weer naar Haarlem terug te voeren. We bereikten de stad van "Lautje" tenslotte om 8 uur, hetgeen het einde betekende van een in alle opzichten geslaagde DWR-sportdag.

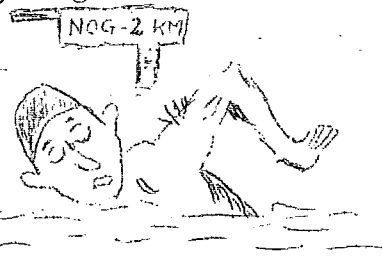
Er was op zondag 18 juli jl., wat bewolking, maar dat belette ons niet om een sportieve fietstocht naar de Bosbaan te maken, waar de bekende 2-kilometerwedstrijd en prestatietoetocht werd gehouden. Ons team, 18 in getal, begon strijdlustig om half elf in de richting van Schiphol te fietsen. Deze strijdlust was de oorzaak van een minder plezierig ongeval, dat Ineke de Graaff (hoe kan het anders) overkwam. Tijdens de oprit naar de brug over de Ringvaart kwam zij in botsing met een bromfiets, waardoor zij kwam te vallen en een lelijke blessure aan de knie opliep. De verbanddoos en "dokter" Vic waren echter snel terplaatse en behalve de onfortuinlijke knie, werden ook de rechterduim en een vinger in een "keurig omhulsel" gestoken. De tocht werd daarop voortgezet, waarna we zonder verdere ongevallen bij de Bosbaan arriveerden.

We parkeerden onszelf op het prachtige gazon, in de zon, voor de hoofdtribune. Er klonk gezellige muziek, er was door de vele deelnemers een goede stemming en ook het Wieringer Trompetterkorps, dat zich weer voortreffelijk weerde, nam deel aan de vreugde. Om half twee vertrokken Ineke van Dam, Jopie van der Horst en Frits de Leeuw voor de 1 km. lange prestatietoetocht. Natuurlijk volbrachten ze de tocht zonder haperen, waarna het de beurt was aan de groteren, Jan Elfrink, Bob de Graaff en Henk van Hemert om te laten zien wat zij in hun mars hadden. Toen de meisjes Anneke Kroese, Petra Nicolai, Paulien van den Booren en Dinie Heyselaar en daarna de dames Els de Veer, Anke de Vries en Plonia van Hemert. Uiteraard behaalden we geen eerste plaatsen, maar toch werden we niet onverdienstelijk geklasseerd. De strijd om de topplaatsen werd bij de dames wat al te letterlijk uitgevochten, hetgeen resulteerde in de diskwalificatie van enkele topzwemsters.

Bij de heren was het een uitermate spannende race tussen Dick Langerhorst en de rivalen Johan Schans en Tino Jansen, die zich uiteindelijk op welhaast fanatieke wijze naar de finish vochten, waar Dick Langehorst een fractie van een seconde eerder aan kwam dan de beide andere kemphanen, die respectievelijk als tweede en derde eindigden.

Na een spannende en interessante waterpolowedstrijd tussen de teams van HET Y en DJK, de organiserende verenigingen, volgde de prijsuitreiking door de voorzitter van De Jonge Kampioen. De heer Stans Scheffer, zelf vroeger een grote bekende op zwem- en waterpolo gebied, bracht alle zwemtroeven in sympathieke speeches hulde voor hun goede prestaties. Tegen half zes aanvaardden we de terugtocht, die zonder problemen verliep. Moe van zwemmen en fietsen, maar laaiend enthousiast reden we om half zeven Haarlem weer binnen. De "vluchtters" uit het peloton Bob de Graaff en Jan Elfrink zorgden onderweg nog voor een vrolijke noot.

"De Warande" is de naam van een oergezellige Brabantse zwemvereniging in Oosterhout, die ieder jaar in het Wilhelminakanaal een langebaanwedstrijd organiseert. DWR heeft hier menigmaal, in vroeger jaren dan, voor goede resultaten gezorgd. Gerda Drogdrop behaalde in die tijd een zege op de 3 km. schoolslag dames, terwijl Alie verschillende malen bij de eerste vijf in het algemeen klassement wist te eindigen. Bij de heren waren het toen de gebroeders Piet en Fred de Bruyn en ook Rob Terpoorten die voor goede resultaten, en... voor groenwitte successen verantwoordelijk waren.

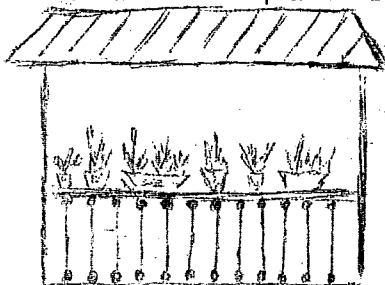

Nu treft men de naam van DWR uiteraard veelvuldig aan op de deelnemerslijsten, maar de ereplaatsen in het algemeen klassement worden meestal door leden van andere verenigingen bezet. Toch zijn we momenteel bezig met de opbouw van een nieuwe

jonge, naar wij hopen in de toekomst ook gevreesde langebaan zwemploeg, dat zult U uit deze verslagen wel begrepen hebben.

Wij gingen dus naar Oosterhout met een ferme jeugdploeg, daar waren Anneke Kroese, Helga Gorter, Petra Nicolai, Ineke de Graaff, Anke de Vries, Els de Veer, Paulien van den Booren, Plonia van Hemert, Dinie Heyselaar, Jan Elfrink, Bob de Graaff, Martin Schulze en Henk van Hemert, die op zondag 25 juli vanaf het Sportfondsenbad naar deze Brabantse plaats vertrokken. Wij willen dan niet nalaten vanaf deze plaats een dankwoord te richten aan de heer en mevrouw Elfrink en Heyselaar die ons met het vervoer

enthousiast terzijde stonden. Deze spontane geste werd door ons zeer op prijs gesteld ! Natuurlijk was ook de Van Hemert-DWR-auto weer van de partij. De karavaan, bestaande uit 4 auto's (zelfs twee van de familie Heyselaar) vertrok om ca. half elf

"DE WARANDE" ↑

OOSTERHOUT
via een gevarieerd reisschema naar Oosterhout. Wij reden in het begin een zeer bekende route, nl. die via Alphen aan de Rijn en Waddinxveen naar de kaasstad Gouda. Daar angekommen, besloten we de hoofdwegen vaarwel te zeggen en langs de aloude Hollandse IJssel verder te rijden. Wij passeerden verschillende rustieke dorpjes, Ouderkerk en Krimpen aan de IJssel, waarna we bij de grote stormvloedkering kwamen, die, hoe kon het ook anders door Henk van Hemert "gediagrafeerd" moest worden.

Omdat de tijd enigszins begon te dringen zochten we de magnifieke Brienenoord brug op, om de hoofdweg naar Breda te pakken. Uiteraard dronken we nog een lekker kopje koffie onderweg en daardoor arriveerden we pas tegen half een in Breda. Na enig zoeken vonden we ook de grote weg naar Oosterhout, waar naartoe we met een enorme snelheid op weg togen. Om 1 uur waren we allemaal op de fraaie taluds verzameld langs het Wilhelminakanaal, waar we o.a. Ed Beere en Jaap Bood aantreffen, benevens vele andere Haarlemse kilometérenthousiasten, zoals ferme H.V.G.B.-ers, leden van Njord en van HPC onder leiding van Wim Geurtsen, die later de veteranenwedstrijd nog zou winnen.

Een fikse regenbui bood ons een enigszins fris welkom, maar deze ongewenste verfrissing bleek van korte duur, want enkele ogenblikken daarna kwam de "koperen ploert" weer om de hoek kijken.

Onze adspirantenmeisjes deden het tijdens de prestatietoetocht van 500 meter bijzonder goed, want wat te zeggen van een 7e plaats voor Anneke Kroese, Petra 9e en Dini 12e ! Ineke, Paulien en Helga eindigden in chronologische volgorde wat meer naar achteren, maar de afstand werd in ieder geval door hen uitgezwommen. 3 DWR-meisjes bij de eerste vijftien dus, het ploegenklassement was ons !

De jongens leverden vrijwel geen strijd. Martin Bob en Jan geloofden het wel zo'n beetje. Zij zwommen de afstand niet, zij dreven ! Kom nou dat kan toch echt wel wat beter mijne heren, zonder vechten kom je er nooit, een beetje meer pit is wel gewenst. Els en Anke knokten op de vrije slag dat het een lieve lust was en ook Plonia (hoewel geblesseerd toch zwemmend) en Henk leverden een goede prestatie. Ed en Jaap maakten er een spelletje van, waardoor hun klasseringen niet vermeldenswaard zijn.

Gedurende de wedstrijden vermaakten de supporters zich op smakelijke wijze, waarbij de DWR-bal nogal eens een keertje in het water terecht kwam. Om zes uur aanvaardden we de terugtocht naar Haarlem. We trokken eerst naar Gorinchem en daarna gingen we richting Schoonhoven, waar de ouderen het prachtig gelegen restaurant "Lekzicht" bestormden, terwijl de jeugd de nodige patates-frites, worstjes en vooral ijsjes naar binnen werkten. Via Gouda en Waddinxveen reden we naar Alphen en toen was het in een oogwenk gebeurd. Om 9 uur precies stond de DWR-karavaan weer voor het Sportfondsenbad. Alweer was een sportieve en geslaagde DWR-dag een einde toebedeeld !

DE ZWEMSPORT IN HAARLEM IN HET ALGEMEEN

(door Arthur de Leeuw)

De zwemsport in Haarlem is vergeleken met vroegere jaren met sprongen achteruit gegaan. Het is niet langer dat de Haarlemse zwemmers en zwemsters een bevoorrechte positie in Nederland innemen met hun overdekte zwembaden. Integendeel ! In de rest van ons land worden zwemaccomodaties gebouwd volgens internationale afmetingen, zowel overdekt als onoverdekt. Deze onoverdekte zwembaden worden meestal uitgerust met een

vol-automatische verwarmingsinstallatie. Kosten: Fl. 60.000,-. Dat het publiek het warme water waardeert bleek in Groningen uit het bezoekersaantal, dat op de koude en ongezellige openingsdag 1700 bedroeg, terwijl de statistieken leren, dat zonder verwarming dit aantal hoogstens 100 geweest zou zijn. Dat het aantal verkochte abonnementen op 20 mei jl., 550 meer was, dan het jaar daarvoor. Deze verwarmingsinstallatie die de totale inhoud van 45 miljoen liter water verwarmd, heeft in Groningen een opvoersnelheid van 0,4 ° per uur. Hieruit blijkt dus wel dat van een rendabele uitgave gesproken kan worden, als men de bovenstaande cijfers inogenschouw neemt. Wij hopen daarom dat de Haarlemse Sportraad zal voorstellen aan de Haarlemse raad, want als er dan in de naaste toekomst nog eens een zwembad zal worden gebouwd, zou een verwarmingsinstallatie geen overbodige luxe zijn. De bovengenoemde gegevens werden ontleend aan een artikel in de Zwemkroniek van 4 juni jl.

De Haarlemse schooljeugd krijgt te weinig, te laat of soms in het geheel geen schoolzwemmen. Het wordt tijd, dat de plannen van 1937 om tot de bouw van een tweede overdekt zwembad te komen eindelijk eens worden verwezenlijkt. Het is toch te gek om los te lopen dat meer dan 60 % van de Nederlandse jeugd niet kan zwemmen. Hier in Haarlem krijgt men in de 5e of 6e klas pas schoolzwemmen. Van diegenen die de lagere school verlaten kan de helft niet zwemmen en dat is een veel te groot aantal.

Het is een noodzaak dat de schooljeugd reeds in de 3e klas schoolzwemmen krijgt, tot en met de 6e klas. Het wordt tijd dat de bevolking van Haarlem in samenwerking met het bedrijfsleven en de gemeenteraad hier wat aan gaat doen. We hebben al te lang naar de beloftes moeten luisteren. Men moet de mogelijkheden gaan bezien om met behulp van het bedrijfsleven tot de bouw van een nieuw overdekt 50-meter bad te komen. Via de pers kunnen wij de Haarlemmers warm maken voor deze reële ideeën. Laten wij hopen dat datzelfde bedrijfsleven, dat wij toch in grote mate in Haarlem bezitten tot medewerkers bereid zal blijken te zijn.

De voordelen van een 50-meter bad zijn:

De zwemsport in Haarlem kan zich verder en breder ontwikkelen, door de groter beschikbare oefenruimte en meer oefeningen voor de verenigingen onderling. De zwemclubs kunnen zich meer en diepgaander bezig houden met het leren zwemmen van de jeugd. Dat is de laatste jaren namelijk nogal in het vergeetboek geraakt. De Haarlemse schooljeugd komt op vroegere leeftijd in aanraking met de zwemsport en zullen zich dan eerder als lid van een vereniging opgeven. De meeste jongeren in de leeftijdsgroep van 6 tot 8 jarigen zijn geen lid van een vereniging. Hier ligt het kernpunt van het probleem. Op deze leeftijd moet men de zwemkunst gaan leren of reeds machtig zijn. Dat is een zaak van levensbelang, dat zal niemand kunnen ontkennen.

Om in Nederland weer een rol van betekenis te gaan vervullen moeten de Haarlemse zwemclubs meer samen gaan werken. Hierbij denken we aan HPC en een eventuele fusie van DWT en NVA in het Sportfondsenbad. HVGB en DWR en Haarlem en Njord als twee nieuwe verenigingen in het nieuwe 50-meter bad. Deze concentratie is noodzakelijk, al zien de meesten dit nog niet. Gebeurt dit niet dan zullen we zien dat het Haarlemse zwemmen en waterpolo nog verder in de put wegzakt. Ook noodzakelijk is meer concentratie in de waterpolosport, opdat we in Haarlem weer spoedig een hoofdklasser bezitten, want het talent is er. Door diezelfde concentratie krijgt men financieel sterkere clubs, die een goede trainer kunnen aantrekken en voor het waterpolo een ervaren trainer-coach. Zie het voor U zelf, bij het wedstrijdzwemmen hebben we op het ogenblik één vereniging die mee kan draaien in de top, de andere 7 verenigingen komen er niet aan te pas.

Het komende overdekte 50 meter bad, want daar twijfelen wij niet aan, moet naast het wedstrijd bassin ook een grote instructieruimte hebben, alsmede een restaurant waar de zwemmers na afloop van de wedstrijden tezamen kunnen komen, hetgeen de teamgeest bevordert, terwijl de mensen meer aan de verenigingen gebonden worden, de kern tenminste en waarbij ze tevens tot de opbouw van een vriendenkring komen. Voorts kunnen de vergaderingen en de gezellige avondjes in dit restaurant worden gehouden. Verder is het voor de topsport noodzakelijk, dat er bij het bad een gelegenheid is om te oefenen met halters en andere toestellen en dienen er z.g. warming-up ruimtes in te worden aangebracht. Laten wij allen van ganser harte hopen dat deze wensen in ieder geval voor 1970 worden gerealiseerd. Dan zal een ieder er wel door varen !

WATERPOLO BESCHOUWINGEN

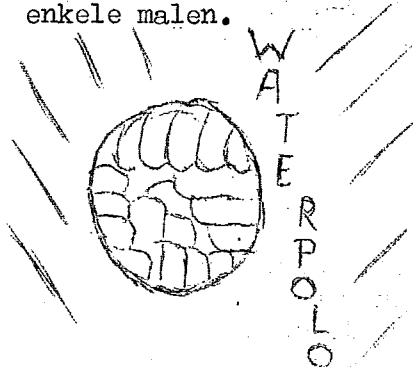
D.W.R. BLIJFT TWEEDE KLASSER!!

Het vooral in het begin van de zomerwaterpolocompetitie zo voortreffelijk draaiende eerste herenteam, blijft tweede klasser ! Dat is het meest in het oog springende feit van deze onder dikwijls zeer slechte weersomstandigheden verspeelde competitie.

Na het verdienstelijke gelijke spel tegen kampioen Sleutelstad uit Leiden, boekte een sterk en met overtuiging spelend DWR-zevental achtereenvolgens zeges op HZC en op AZ 1870. De ploeg groeide onder leiding van Ronald Koedooder naar een hechte, sportieve eenheid, die met inzet van alle kracht zo goed mogelijke resultaten poogde te bereiken. Er werd geducht getraind, de nieuw geïntroduceerde speelwijze sorteerde weliswaar nog niet zoveel effect en verliep nog niet geheel vlekkeloos, maar de wil om tot een doeltreffender en meer op kwaliteit gericht spel te komen, was er.

Helaas kwam er toen de klad in. In de uitwedstrijd tegen De Gouwe brak Kees Cluistra een middenhandsbeentje, onze zo uitstekend begonnen doelwachter Hans van den Booren liep een pijnlijke dijbeenblessure op en deze onplezierige omstandigheden noopten ons tot het aanbrengen van veranderingen, die vanzelfsprekend een verzwakking inhielden, omdat de bewerkte, bij waterpolo zo belangrijke eenheid er niet meer was.

De beide volgende ontmoetingen tegen DAW werden kansloos verloren, enerzijds omdat onze jongens merkbaar aangeslagen waren door het verlies van de prominenten, anderzijds door het feit dat men de zaken vooral in de voorhoede te gemakkelijk aanpakte. De vuurkracht van Jan Sint werd door sterkere tegenstanders aanmerkelijk beteugeld, zodat nu ook andere spelers hun schutterstalenten moesten tonen. En dat lukte, helaas, maar enkele malen.

Vervolgens werd ook de ontmoeting tegen koploper Sleutelstad zeer onfortuinlijk verloren. Wij kunnen niet anders stellen dat DWR meer dan voortreffelijke tegenstand heeft geboden, getuige de 3-2 uitslag van deze wedstrijd. Luttele seconden voor het einde van deze uitermate spannende en op hoog peil staande wedstrijd scoorden de Leidenaars het winnende doelpunt, nota bene tijdens een numerieke minderheid ! Dan komt men toch in de verleiding zich af te vragen of de coach wel goede instructies heeft gegeven, of wel zijn aanwijzingen zijn niet goed opgevolgd. Verheugend was tijdens deze wedstrijd wel het fabuleuze optreden

van keeper Willemze die zijn doel op briljante wijze verdedigde en daarmee een meesterlijke come-back maakte. De ontmoeting tegen HZC veroorzaakte een nare bijsmaak omdat een van onze spelers weer in een oude fout was vervallen. Bovendien ontbraken zowel Kees van Heiningen als doelman Willemze, beiden met vakantie, voeg daarbij nog de blessures van Kees Cluistra en Hans van den Booren en het resultaat van deze wedstrijd zal weinig te raden overlaten.

De thuiswedstrijd tegen de Gouwe was wel een roemloos dieptepunt. DWR zag het degradatiespook steeds nader komen en dat noodzaakte onze ploeg onder zware druk te spelen. Er was ook hier slechts een lichtpunt te bespeuren, nl. de sterke indruk die Evert Kerkman in het DWR-heiligdom maakte. Het was daarom een onvergeeflijke fout van de coach door Evert in de vierde periode te vervangen door Hans van den Booren, die volkomen uit vorm was. Een grandioze misgreep was voorts de opstelling van Jan Sint in de achterhoede, die fout op fout stapelde en bovendien een aantal van deze fouten nog trachtte af te wentelen op zijn medespelers ook ! Een nieuw spelsysteem is voor ons team belangrijk, maar gedurende tijden van degradatiegevaar is het maken van doelpunten ontegenzeggelijk van meer importantie. Er was er maar een die doelpunten kon maken, en die speler hoort dan niet in de achterhoede thuis !

Tenslotte moest dus de laatste competitiewedstrijd, die tegen het eveneens in degradatiegevaar verkerende AZ 1870, de beslissing brengen. Een zeer zware opgave, omdat AZ de sterke en geroutineerde oud-international Jan Daatselaar weer had opgesteld en mede daardoor het sterke HZC in Hilversum een 12-8 nederlaag had toegebracht.

DOOR GROTE INNERLIJKE KRACHT EN MET DE WARE TEAMGEEST DIE D.W.R. IN MOEILIJKE TIJDEN MEESTAL ZO MARKANT TYPEERT, WISTEN ONZE JONGENS IN EEN NERVEUS GESPEELDE WEDSTRIJD VERDIEND MET 5-4 TE ZEGEVIEREN, ZODAT HET TWEEDE KLASSERSCHAP BEHOUDEN BLEEF!

Voor een uitgebreid verslag van deze ontmoeting verwijzen wij naar elders in dit blad.

Deze competitie heeft ons team naar wij hopen toch tal van zaken duidelijk gemaakt. Ten eerste dat een hechte, kameraadschappelijke teamgeest de belangrijkste factor vormt. Dat voorts de wil om te winnen met inzet van alle sportieve krachten essentieel is. En dat tenslotte een straffe training onder leiding van een bekwaame coach voor alle spelers een algemene noodzaak is. Daarom moeten we de a.s. wintercompetitie slechts zien als de mogelijkheid om te oefenen, te schaven en te werken. Vooral het laatste punt moet juist nu het belangrijkste zijn en de meeste aandacht genieten.

V.K.

-.--.-.-

TWEEDE HERENTEAM ONGESLAGEN KAMPIOEN !

De DWR-reserves zijn er na het behalen van het afdelingskampioenschap in de afgelopen wintercompetitie ook in geslaagd het zomerseizoen met een triomf af te sluiten.

In de laatste wedstrijden, die tegen HPC III en de Futen II bleef DWR eveneens overeind, hoewel in de ontmoeting tegen HPC op het nippertje. De Heemstedenaren hadden naar een zo sterk mogelijke combinatie gezocht om DWR nog de voet dwars te zetten en waren daar bijna in geslaagd. Men had b.v. doelman Vrugt in het doel liggen, die de vrijdag daarna nog met het eerste HPC-zevental meespeelde in de strijd tegen GZC. Deze uitstekende doelwachter hield DWR van meer treffers af door zijn voortreffelijke positie kiezen. Het was alleen jammer dat de veteranen die bij de Heemstedenaren in de achterhoede speelden hun gebrek aan levensvatbaarheid weer af trachten te reageren door hard en doortrapt spel. Bovendien voerde de bemoeizucht bij een van hen weer zo de boventoon dat het voor de toeschouwers gewoon erg grappig was 's mans dwaze capriolen te volgen. Hij schreeuwde zelfs een maal uit het water "scheidsrechter moet ik er nog niet uit", maar de heer Van Ommeren bleef doodnuchter en negeerde deze figurant volkomen!

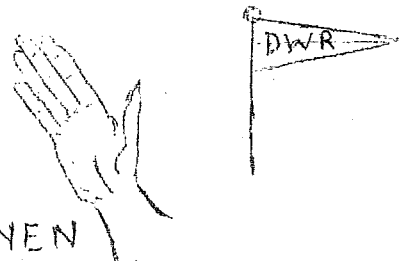
Door doelpunten van Henk van Hemert en Ed Beere nam DWR een 2-0 voorsprong, maar na de hervatting kwam HPC terug tot 2-1, waarna Evert Kerkman, Hans Wijnveld en in laatste instantie doelman Willemze voor hete vuren kwamen te staan. Zij toonden zich alle drie echter uitstekende "brandmeesters" (nietwaar Hans) en smoorden de heftige uitslaande brandjes meestal in de kiem. Een verdiende zege was het resultaat, zodat na afloop het kampioenschap een feit was.

De overige resultaten van dit zevental waren:

DWR II	-	DJK V	6-5
HPC III	-	DWR II	1-4
DWR II	-	Futen II	7-0
DJK V	-	DWR II	1-4
DWR II	-	HPC III	2-1
Futen II	-	DWR II	1-4

GEEF
ME DE
VIJF!

KAMPIOENEN

De DWR-dames zijn net als vorig jaar in de middenmoot van de competitie geëindigd. Zoals gezegd werd de eerste wedstrijd verloren, de tweede ontmoeting leverde een 3-1 zege op, waarna de De Zijl dames te gast waren in de Kleverlaan. DWR speelde in de eerste helft wat onsamenvattend, hetgeen resulteerde in een 2-0 voorsprong voor onze gasten. Na de hervatting zagen we een geheel ander beeld. Een onvermoeibaar zwoegende Greet Pennarts slaagde erin haar medespeelsters zo te bezielen dat de achterstand werd ingelopen. Als we nog even verder hadden gespeeld hadden we zelfs kunnen winnen, maar dat was er helaas niet bij. Tegen CWP in Den Haag was het voor de rust eveneens niet best, we keken al spoedig tegen een 3-0 achterstand aan; DWR had blijkbaar ook hier de adem voor na de rust bewaard, want na enkele ogenblikken was de stand opgevijseld naar 3-2. Verder liet CWP het echter niet komen, zodat de tweede nederlaag een feit was. In Stoop werd de return tegen NVA met dezelfde cijfers gewonnen als in de thuiswedstrijd, nl. 3-1, RZV kwam in de Kleverlaan op bezoek en zegevierde met 4-2, CWP kwam eveneens naar Haarlem en werd overtuigend met 5-3 verslagen. In deze wedstrijd was het ook weer de tweede helft die onze dames de volle winst opleverde. Plonia kwam toen even los en met 3 uitstekende doelpunten vertolkte zij de goede hoofdrol in dit, door Piet Smit uitstekend geleide treffen. De laatste wedstrijd was die tegen D^u Zijl in Leiden. Na veel geharrewar met het vervoer werd er toch gespeeld, de uitslag was 2-0 in het voordeel van de Zijl, zodat we uit 8 gespeelde wedstrijden 7 punten verzamelden.

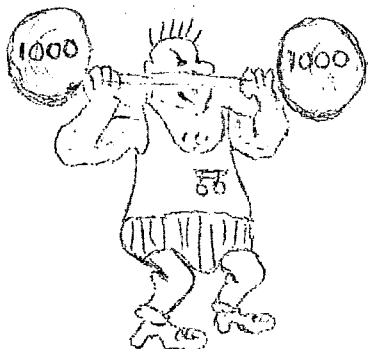
Het tweede dameszevental speelde in de eerste klasse van de kringcompetitie en heeft het daarin zeker niet gek gedaan. Vooral de oude rotten, voor wie dit zevental eigenlijk bedoeld was, traden in de meeste wedstrijden danig op de voorgrond. De schuttersecapaciteiten van Rie Thuis- Van Veen bleken nog niet te hebben geleden en menig keepster zal een zucht van verlichting hebben geslaakt toen de wedstrijd was geëindigd. Het begin was niet zo best, de dames van DWT II wonnen met 4-1, maar de tweede wedstrijd tegen HZV I werd met 2-0 gewonnen.

De ontmoeting tegen HPC II werd door een bijzonder onbekwame scheidsrechter geleid, waardoor twee HPC-treffers tot stand konden komen, die bij een normale wedstrijd geen doelpunten zouden hebben opgeleverd. Het werd tenslotte 2-3, jammer, maar er was niets aan te doen. De return tegen DWT 2 leverde een leuke 3-2 zege op en hier traden vooral Greet Pennarts en Ans Elhorst-Bekooy op de voorgrond. De thuiswedstrijd tegen HZV I werd met grote cijfers gewonnen, Rie Thuis- Van Veen trad hier met 4 doelpunten weer op het schutterspodium aan, maar ook Anneke Kroese en Petra Nicolaï deden in deze strijd goede dingen. De laatste ontmoeting tegen HPC 2, waar het materiaal nou niet je dat was - en dat in een nieuw zwembad - werd met 2-1 verloren. Een leuke competitie was daarmee afgelopen en we hebben zeker geen spijt dat we met twee damesteams hebben ingeschreven dit jaar.

Naast het tweede damesteam trad ook een herenzevental in de kringcompetitie aan, nl. DWR 3. Met de oude rotten Jan Smit en Hans Wijnveld, aangevuld met jeugdspelers zoals Kees Kelderman, die op een goede competitie kan terugzien, Nol Jacobs, Bert Bruyn, Martin Schulze en Erik Schouten, bleek dit team tot goede resultaten te kunnen komen.

NJORD II kwam niet verder dan een 4-4 gelijkspel tegen ons team, van DWT en NVA werd verloren, tegen Haarlem kwam men tot een puntenverdeling, in Hillegom dolf DWR weer het onderspit, maar HPC werd met 4-1 verslagen en ook ZZZ I moest in ons derde zijn meerdere erkennen, met 7-0 kregen de Zandvoorters klop !

En dan tenslotte onze adspiranten.

De meisjes hebben alle wedstrijden met een vurig enthousiasme gespeeld en boekten invergelijking met het vorig jaar uitstekende resultaten. Het begon al op de eerste competitiedag, toen werd namelijk DWT met 4-1 verslagen. Topscoorsters waren gedurende deze competitie Jopie van der Horst, Petra Nicolaï en Anneke Kroese. In de achterhoede speelden Marijke Houben, Dinie Heyselaar en Ineke de Graaff zeer goed en ons keepersgeslacht de Van den Booren's waren met dochter Paulien ook hier vrijwel onpasseerbaar. De ontmoeting tegen de VZV-meisjes leverde een 6-0 zege op, ondanks het feit dat Petra geblesseerd raakte bleven we goede dingen doen; Nana Klaver speelde een paar keertjes mee en zo draaide men uitstekend.

De volgende overwinning van onze meisjes was die op Haarlem, uitslag 5-2 en toen kwam de wedstrijd tegen DWT a. Een puntenverdeling was hier het resultaat, maar van NVA werd weer gewonnen, 2-1. Alleen de wedstrijden tegen HPC werden beide verloren, dat hindert niet, daar leer je ook weer van. Haarlem werd in de return met 2-7 verslagen en het slot van de competitie was niet zo leuk, want in Velsen stonden we op de meisjes van VZV te wachten, maar die kwamen niet opdagen. Zo draaiden we gedurende de gehele competitie leuk mee, proficiat meisjes !

De b-adspiranten hebben het bij de jongens welhaast beter gedaan dan hun grote broeders de a-mannen, want die kwamen ondanks sterke spelers niet tot geweldige resultaten.

In Velsen scoorden onze jongens tegen VZV-b maar liefst 7 doelpunten, de kleine Karel van Willigenburg en topschutter Jan Elfrink waren verantwoordelijk voor deze serie. VZV kon maar 2 maal tegenscoren. Tegen Njord(a) werd met grote cijfers verloren, ook geen schande, want het jeugdige Njord-team speelt bijzonder gevarieerd en aardig waterpolo. Tegen DWT b ging het weer beter, hier won DWR weer een keertje, maar van HPC b dat ook een schotvaardig geheel vormt werd met 6-1 verloren. Maar toen kwam dan de wedstrijd tegen Haarlem (a) ! Dit was echt wel de wedstrijd van de 14-jarige Jan Elfrink. Hij scoorde niet alleen vier doelpunten, maar had een bijzonder groot aandeel in de overige treffers ook. Op grond van zijn prestaties werd hij dan ook in het a-team opgesteld in de wedstrijd tegen DWT-a - direkt daarna - en ook hier scoorde hij een doelpunt. Trouwens die wedstrijd tegen Haarlem was bijzonder leuk om te zien. Karel

van Willigenburg deed aardige dingen en ook de achterhoede met Lex van der Slot Hans Houben, Hans Stocker en Dick Langeveld was op dreef, terwijl doelman Ronald Kraay geen schoten van betekenis te verwerken kreeg. Bob de Graaff was natuurlijk de steunpilaar achter en zijn rushes naar voren stichtten veel gevaar in het Haarlem doelgebied. De volgende thuiswedstrijd was die tegen DWTb. Onze jongens speelden weer een prima partijtje en scoorden via Jan Elfrink, Bob de Graaff en Karelkje een achttal treffers. Ronald moest 4 ballen laten gaan en 2 ervan had hij echt wel kunnen hebben. Goed hoog uit het water proberen te komen Ronald en blijven trainen, aan een goede keeper hebben we dringend behoefte.

Over goede keepers gesproken, in het a-zevental heeft een nieuw talent zijn intrede gedaan, nl. Rob Borgerding. Wanneer we Rob wat meer blijven trainen op dit punt, kunnen we er zeker van zijn dat hij tot een uitstekend doelverdediger zal uitgroeien. En dan tenslotte de resultaten van het a-team. Geen hoogdravend nieuws, want de eerste wedstrijd tegen DWT a werd dik verloren. Te veel zelfzuchtigheid was hier de reden, samenspel sorteert veel meer effect Nol Jacobs en Bert Bruyn ! De tweede ontmoeting ging al wat beter, we gingen tenminste weer enige combinaties bekijken, er kwam wat meer lijn in het spel, maar het was beslist niet nodig dat de 3-1 voorsprong tegen HVGB teloor ging. Nu moesten we genoeg nemen met een 3-3 gelijkspel en dat is bijzonder jammer. HPC a was de volgende tegenstander van onze matadorren en dat werd 9-0. We volstaan hier met de uitslag te noemen, want die is al te duidelijk. In Velsen ging het beter, de jeugdige VZV-ers kwamen met 3-1 voor te staan, maar na de hervatting dook ons talent, Rob Borgerding, het doel in en toen was VZV uitgepraat ! Nol, Rein en Bert produceerden nog wel een viertal treffers en daarmee was dan eindelijk een overwinning behaald.

Vervolgens trokken we van leer tegen de DWT-jeugd, dat in de kopgroep van de competitie was geklasseerd. DWT had onze jongens de dag tevoren tijdens het DWR-jeugdtournooi nog duidelijk met 3-1 verslagen, maar nu kregen de Watertrappers de kous op de spreekwoordelijke kop. DWR speelde zijn beste wedstrijd en vooral Bert Bruyn speelde een briljante partij waterpolo. Als schakelspeler kan hij met zijn snelheid veel werk verzetten en bij voldoende training kan hij tot de vaste kern van het tweede team worden gerekend. Dat heeft hij in de wedstrijd tegen De Futen II ook wel bewezen ! Maar alla, onze jeugd kwam tot voortreffelijke combinaties en Jan Elfrink opende voor DWR de score na een door Bert Bruyn genomen vrije worp. Direct hierna trok een machtige combinatie tussen Nol, Bert en Rein Willemze aller aandacht en zowaar had Rein zijn vizier goed gesteld, een keiharde "zwieper" bracht de stand op 2-0. Jos van Schooten slaagde er hierna in Martin (keeper) te verschalken, maar Nol stelde na de hervatting de overwinning veilig door na goed samenspel met schakelaar Bert ineens in te knallen.

Allemachtig koud water geselde ons team in de wedstrijd tegen NVA. Deze sportieve knapen werden behalve door de koude ook nog door DWR gegeseld, getuige de 5-0 uitslag. Het waren in deze wedstrijd weer Jan Elfrink en Rein Willemze die voor de DWR-treffers zorgden, al kwam het opbouwen op het conto van Nol Jacobs en Bert Bruyn. Martin had de voorhoede van NVA goed in de gaten en uitstekend gesecondeerd door een goed keepende Rob Borgerding een soepel draaiende Bob de Graaff en een uitstekend zwemmende Erik Schouten bleek DWR te sterk voor de NVA-ers.

Tengevolge van examenzorgen kon Martin niet aantreden in de wedstrijd tegen HVGB, Martin slaagde overigens de week daarna, Bob de Graaff was uitgeschakeld door ziekte, Rob Borgerding was met vakantie, waardoor een gehavend DWR-zevental de strijd moest aanbinden tegen een volledig HVGB, met als uitblinkers de felle doorzetter Aad van Ommeren, de potige Herman van Lienden en de zwoegende Huub Dahmen. Wim Brock en Karel van Willigenburg maakten hun debuut in het a-team en hadden vanzelfsprekend niet veel in te brengen, dat kan ook nog niet. Hvgb (Het VIJGE Blaasje) schoot via Van Ommeren en Van Lienden een vijftal bressen in de DWR-veste, Rein, Nol en Bert konden slechts borg staan voor 3 tegengoals, Nol en Bert zochten het HVGB-doel ergens in de blauwe lucht (!). Enfin de 5-3 zege voor HVGB was alleszins verdiend.

Tegen HPC heeft DWR ronduit dom gespeeld. De Heemstedenaren waren met slechts zes man naar de Kleverlaan gekomen, maar stonden binnen enkele minuten met 3-0 voor. Vooral Nol Jacobs bleek zijn voorhoede niet te vertrouwen en keer op keer trok hij veel te ver naar voren. Na de hervatting volgden de jongens de aanwijzingen van hun coach (!) wel op, en dat merkte de HPC-doelman. Rein Willemze, Jan Elfrink en weer Rein Willemze brachten de stand op 3-3, de spanning was terug.

Wat gebeurde er echter, Martin bleef wel achter, Bert Bruyn bleef schakelen, maar trok met Nol te ver naar voren, zodat het Heemsteedse doel een opeenhoping van spelers te zien gaf. Echt waar, onze voorhoede met Rein Willemze en Jan Elfrink kon het best alleen af, Nol en Bert waagden zich veel te ver, HPC sloot de boel af, men kon geen vrijliggende medespelers meer ontdekken, wat gebeurde er, Nol en Bert gingen zelf schieten. Dat was een kolfje naar de hand van de HPC-keeper, want de stootkracht was weg. Via twee snelle uitvallen brachten Roel Loeb en Ale van der Veen de stand op 5-3, waardoor een ondanks alles zeer verdiende HPC-zege het resultaat was.

Tegen het Velsense VZV werd het in de laatste wedstrijd liefst 10-3. Veel te vermelden is hier niet, omdat het geboden tegenspel van VZV uiterst zwak van opzet was en alle inhoud miste. Rein Willemze, Hans Stocker (2x), Jan Elfrink, Bert Bruyn en Nol Jacobs maakten de 10 vol. Martin had zo'n medelijden met de arme Velsenaren dat hij ze een drietal doelpunten cadeau gaf, ach waarom zouden we in dergelijke wedstrijden zo veel-eisend zijn. Martin gaf hier duidelijk blijk van menslievendheid en nu was het vanaf de kant nog niet goed. Zo namen Martin, Bert, Nol en Bob afscheid van het a-adspiranten team, want zij hebben de leeftijd der senioren bereikt, waardoor zij in de a.s. wintercompetitie niet meer mee kunnen spelen.

V.K.

=====

WAT GAAN WE DOEN OP DE TWEEDE ZONDAG IN SEPTEMBER ?

dan hervatten we de C o N d i t i e t R a i n i n g bij KRAANTJE LEK

Iedere zondagmorgen vanaf 10 tot 12 uur een gezonde sportieve training in de buitenlucht !

=====

Van het BESTUUR:

In het Haarlems Dagblad heeft men kunnen lezen dat ons eerste herenzevental in degradatiegevaar was. Het stond zelfs vet gedrukt boven een polo-overzicht. Intern werden maatregelen genomen om te trachten het tweede-klasserschap te behouden. Ondanks teleurstellingen werd er hard gewerkt om een behoorlijk zevental samen te stellen. Kees van Heiningen moest voor militaire oefeningen naar Duitsland en Hans van den Booren was door zijn blessure helemaal uit vorm.

De voorzitter van het jeugdbestuur ging moeite doen om Erik de Leeuw vrij van dienst te krijgen en zie deze moeite werd met succes bekroond. Kees Cluistra bood aan het weer te willen proberen, hij had geen last van zijn hand meer. Als doelverdediger werd tijdig een beroep gedaan op onze sekretaris Henk Willemze, zodat hij zich kon voorbereiden op de zware wedstrijd tegen AZ 1870 in Amsterdam. Afgesproken werd een half uur voor de aanvang van de wedstrijd in het bad te zijn voor de laatste mentale injectie.

Over de wedstrijd zelf kunt U alles lezen in het verslag dat door een speciale medewerker, geen onbekende in de perswereld, werd gefabriceerd. Dit artikel werd op donderdag 22 juli naar de sportredactie van het Haarlems Dagblad gestuurd, maar is niet geplaatst. Pas de volgende week maandag werd in een verslagje van 10 regels aandacht aan deze zo uitermate belangrijke wedstrijd besteed. Over recentheid gesproken (?) Maar enfin het Haarlems Dagblad schijnt voor deze zo in het oog springende feiten een opvallend gebrek aan interesse te b l i j v e n demonstreren.

J.v.d.B.

IN EEN GLOEDVOLLE STRIJD HEEFT DWR ZIJN PLAATS IN DE TWEEDE KLASSE BEHOUDEN

Amsterdam, woensdagavond 21 juli, In het Mirandabad is de lucht bezwangerd met degradatieperikelen. Het 95-jarige AZ 1870 moet in het strijdperk treden tegen het Haarlemse DWR, dat er iets beter voor staat en aan een gelijkspel voldoende heeft om tweede klasser te blijven. In Haarlem heeft DWR met 7-6 van AZ gewonnen en nu zijn de Amsterdammers op revanche belust. Haarlems kringvoorzitter Gerard Voogd, die ook praeses van DWR is, heeft het Waterratten-team met inspirerende woorden als het ware mentaal tot een eenheid gesmeed, zodat men geladen en met de vaste wil om te winnen te water gaat.

De sekretaris van DWR, Henk Willemze neemt als invaller de plaats in het doel in en heeft van het Amsterdamse team dat fris van de lever speelde heel wat schoten om zeep gebracht. Na afloop van de wedstrijd mocht hij voor zijn goede werk dan ook tal van lofuitingen van de zijde der Amsterdammers aanhoren.

Cluistra, Kerkman en Jan van Hemert lagen bij DWR in de achterhoede om de aanvallen van hun gastheren te keren en de DWR-voorhoede dan aan het werk te zetten. Het ging hun goed af en Jan Sint, geflankeerd door Beere en De Leeuw alsmede wisselspeler Stocker brachten de AZ-defensie regelmatig in gevaar. Op verrassend snelle wijze bracht Jan Sint DWR op 1-0. Cluistra en De Leeuw werden voor een overtreding tijdelijk uit de DWR-gelederen verwijderd en het was daarna goalgetter Daatselaar die AZ de leiding in handen speelde, nadat hij ook de gelijkmaker reeds had gefabriceerd.

Meteen na de hervatting joeg Sint de bal in de AZ-touwen, maar ook nu had oud-international Daatselaar een antwoord klaar, 3-2. Tijdens de derde periode herhaalde zich hetzelfde spelletje, Sint scoorde het derde DWR-doelpunt, waarop Trimp reageerde door er 4-3 van te maken. Nog steeds had DWR niet alles gegeven en enige reserve voor de laatste speeltijd bewaard. Gerard Voogd gaf zijn laatste instructies en na het signaal van de scheidsrechter werd de AZ-veste meteen zwaar op de proef gesteld; Kees Cluistra produceerde voor DWR de gelijkmaker, waarna het rattenteam zich in de verdediging terug had kunnen trekken. Dat was er echter niet bij, sterk aanvallend bleef het DWR-team spelen, waarbij toch ook de AZ-schoten niet uit de lucht bleven. Henk Willemze plukte de Amsterdamse schoten echter goed uit de lucht en nadat Sint het AZ-doel voor de laatste maal had laten trillen, was het voor de Amsterdammers een verloren strijd. DWR zegevierde aldus met 5-4 en heeft daarmee op sportieve en eervolle wijze zijn plaats in de tweede klasse behouden.

P.W.

Z W E M M E N

DE HAARLEMSE KRINGKAMPIOENSCHAPPEN

Koud, ongezellig en onbezocht, dat was het onplezierige beeld dat de Haarlemse Kring-zwembkampioenschappen opleverde. Er waren zeer weinig toeschouwers, waarschijnlijk tengevolge van het koude water werden er geen beste tijden gemaakt, zodat de limieten in sommige gevallen niet werden gehaald. Uit de dagbladen zult U alles reeds hebben vernomen, wij zullen daarom geen verslag van de wedstrijden als zodanig laten volgen, mar beperken ons tot de tijden die door de DWR-zwemsters en zwemmers werden gemaakt:

Zaterdag 10 juli 1965 in de
zweminrichting "Groenendaal"

<u>200 meter schoolslag jongens onder 16 jr.:</u>	<u>100 meter vrije slag meisjes onder 14 jaar:</u>
Martin Schulze 3 min. 26,0 sec.	Petra Nicolaï 1 min. 19,2 sec (IIIe!)
<u>50 meter schoolslag meisjes onder 12 jr.:</u>	Dinie Heyselaar 1 min. 21,9 sec.
Elma van Willigenburg 49,8 sec.	Anneke Kroese 1 min. 25,9 sec.
Yvonne Pennarts 51,0 sec.	<u>50 meter schoolslag jongens onder 12 jr.:</u>
Ineke van Dam 59,0 sec.	Wim Brock 51,8 sec.
<u>100 meter schoolslag dames:</u>	Jan van den Booren 53,0 sec.
Plonia van Hemert 1 min. 36,5 sec. (IIIe!)	Hans Houben 54,4 sec.
Els de Veer 1 min. 43,7 sec.	<u>100 meter vlinderslag meisjes onder 16 jaar:</u>
<u>100 meter vlinderslag jongens onder 16 jr.:</u>	Hilly Luiting 1 min. 28,5 sec. (IIIe!)
Bert Bruyn 1 min. 30,2 sec.	(clubrecord 1 min. 28,3, Gerda Drogdrop)
<u>200 meter wisselslag meisjes onder 14 jr.:</u>	<u>50 meter vrije slag meisjes onder 12 jaar:</u>
Petra Nicolaï 3 min. 17,4 sec.	Ineke van Dam 48,8 sec.
<u>50 meter vrije slag jongens onder 12 jr.:</u>	Yvonne Pennarts 49,7 sec.
Wim Brock 41,2 sec.	<u>100 meter rugslag heren:</u>
Hans Houben 44,8 sec.	Jan Stocker 1 min. 19,8 sec.

zondag 11 juli 1965:

100 meter rugslag meisjes onder 16 jaar:

Hilly Luiting 1 min. 29,0 sec.

100 meter rugslag jongens onder 16 jaar:

Bert Bruyn 1 min. 29,4 sec.

100 meter schoolslag meisjes onder 14 jaar:

Jopie van der Horst 1 min. 50,5 sec.

100 meter schoolslag jongens onder 14 jaar:

K.v. Willigenburg 1 min. 44,8 sec.

400 meter wisselslag persoonlijk meisjes onder 16 jaar:

Hilly Luiting 6 min. 55,5 sec. (IIe)

100 meter rugslag meisjes onder 14 jaar:

Petra Nicolaï 1 min. 29,5 sec. (IIIe)

--- --

D.W.R.'s NATIONALE ZOMERWATERPOLOTOURNOOI

EEN GRANDIOOS SUCCES !!

Het Nationale zomerwaterpolotournooi dat het jeugdbestuur van onze vereniging op zondag 27 juni jl. heeft georganiseerd, heeft een zeer succesvol verloop gehad. Begunstigd door prachtig weer en een soepel draaiende organisatie, bleek het een bijzonder prettige dag te zijn, zowel voor de spelers van de deelnemende teams, als voor de talrijke toeschouwers, onder wie wij vele oude bekenden aantreffen !

Wij willen niet nalaten om hier een dankwoord te spreken aan het adres van de heer Jan Tierie, die ons bij de voorbereidingen bijzonder behulpzaam is geweest. Ook danken wij de heren Kerkman (Sr. en Jr.) en de heer Kollerie voor de onontbeerlijke steun die zij ons hebben gegeven.

Even na twaalfen opende onze voorzitter de heer Voogd deze prachtige waterpolozondag met een kort welkomstwoord aan de deelnemende teams, nl. Het Nationale Politiezevental, met international Feike de Vries, A.Z.C.-Alphen en het Goudse DONK. Bij de jeugd telden we vertegenwoordigers van DONK, en de Haarlemse teams van HVGB en DWT. Uiteraard was ook het eerste herenzevental van DWR van de partij in poule I, terwijl de jeugd in Poule II bij de adspirantenteams meespeelde. Dank zij de reeds vermelde samenwerking met de heer Tierie waren wij erin geslaagd twee speelvelden uit te leggen, waardoor een vlotte afwikkeling van het programma gewaarborgd werd.

De eerste ontmoeting was die tussen de teams van A.Z.C. en DONK. In de eerste fase van deze felle en spannende wedstrijd gaven beide teams elkaar weinig toe. Vlak voor de rust slaagde A.Z.C. erin de leiding te nemen, na de hervatting direkt gevolgd door een tweede treffer. De Goudenaren kwamen toen terug tot 2-1, maar toen vlak daarna A.Z.C. een derde doelpunt aan de score toevoegde was het pleit beslecht, 3-1.

De "Wetsdienaren" traden daarna in het strijdperk tegen gastheer DWR, dat Jan Sint wegens familieomstandigheden niet kon laten meespelen. Dat was erg jammer voor de coach van de N.P.S.B.-ers, omdat hij reeds een tactisch schema in elkaar had gezet om onze goalgetter Sint uit te schakelen. De politiemensen wisten hun meerderheid al spoedig in een tweetal doelpunten tot uitdrukking te brengen en hoewel wij na de rust tot een spelerswisseling over gingen, bleek dit niet het gewenste resultaat in te houden, omdat het NPSB-zevental ook nu via twee doelpunten afstand namen, uitslag 4-0 dus en hieruit bleek dat de Politiemensen er zin in hadden om de prachtige beker te veroveren. Er volgde nu een kort intermezzo in de vorm van een vriendschappelijke wedstrijd tussen de adspirantenteams van DWR en ZZZ (de meisjesadspiranten wel te verstaan). De strijd ging broederlijk gelijk op, want de stand was na de sportieve kamp 1-1.

Het "grote" programma vond daarna voortgang met de wedstrijd A.Z.C. Alphen - D.W.R. In de vorige zomerwaterpolocompetitie bleek AZC een tegenstander van formaat te zijn, omdat zij in de competitie na DWR op de tweede plaats geëindigd waren. De Alphenaren blijken nog steeds over een sportief spelend jeugdig zevental te beschikken, die DWR verdiend met 5-3 wisten te kloppen. Routinier Fred Pieters (ex DWR) blijkt bij de Alphenaren nog steeds een gevaarlijk speler te zijn en dat kon Hans van den Booren zeker beamen, omdat hij zijn handen kon warmen aan een aantal vlammende schoten van onze Fred. Onder de scheidsrechters zagen wij Henk Handgraaf de vlaggestok bekwaam hanteren en ook zijn komst naar Haarlem was een prettige kant van dit tournooi.

De strijd tussen DONK en het Politiezevental was wat eenzijdig, omdat het NPSB-team wel twee klassen beter speelde dan de Gouenaren. De eindstand in dit treffen werd tenslotte 7-1 voor de Politie mensen en dat gaf het verschil maar al te duidelijk weer.

Men besloot na deze wedstrijd een korte pauze in te lassen om een ieder de gelegenheid te bieden de lunch te gebruiken. Nadat iedereen de nodige etensattributen naar binnen had gewerkt werd het toernooi voortgezet met de spannendste wedstrijd, nl. die tussen de teams van het Nederlands Politiezevental en A.Z.C.-Alphen. Ook hier trokken de politieambtenaren aan het langste eind, want de A.Z.C.-ers werden in een van beide zijden zeer goed gespeelde wedstrijd met 3-0 geklopt. Daarmee had het NPSB-team beslag gelegd op de eerste plaats in het algemeen klassement, terwijl A.Z.C. genoegen moest nemen met een tweede plaats. De wedstrijd DONK-DWR was toen van belang voor de bezetting van de onderste plaats. Geen van beide teams was van zins hiermede genoegen te nemen, zodat hier een felle strijd ontbrandde. DWR nam door een zoevend schot van Erik de Leeuw de leiding, waarna good-old Boy van der Bogaerde voor 2-0 zorgde. DONK sloeg nog terug, dat was dus 2-1, maar het was tenslotte weer Boy van der Bogaerde die met twee gave treffers de eindstand voor DWR het gunstige aanzien van 4-1 wist te geven.

Bij de jeugd was het ook een zeer spannende strijd om de bezetting van de bovenste plaats. De laatste wedstrijd bracht hier pas de beslissing, toen een goed spelend DWT-zevental DWR verdiend met 3-0 klopte. De andere resultaten waren als volgt:

De zeventallen van DONK en DWR beten hier de spits af en de strijd eindigde hier onbeslist, het werd nl. 3-3. DWT klopte na deze wedstrijd HVGB en ook DONK werd door de jeugdige DWT-garde met 3-1 verslagen. DWR won met liefst 8-2 van HVGB, waarna de HVGB-ers tegen DONK in het strijdperk traden. De Haarlemmers slaagden erin met 6-3 te zegevieren. De laatste wedstrijd, die tussen DWR en DWT eindigde in een 3-0 overwinning voor de DWT-ers, zodat zij op de eerste plaats beslag legden.

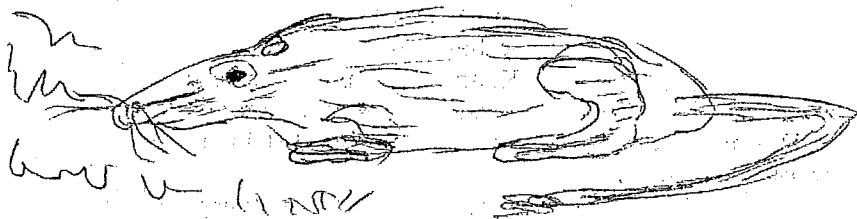
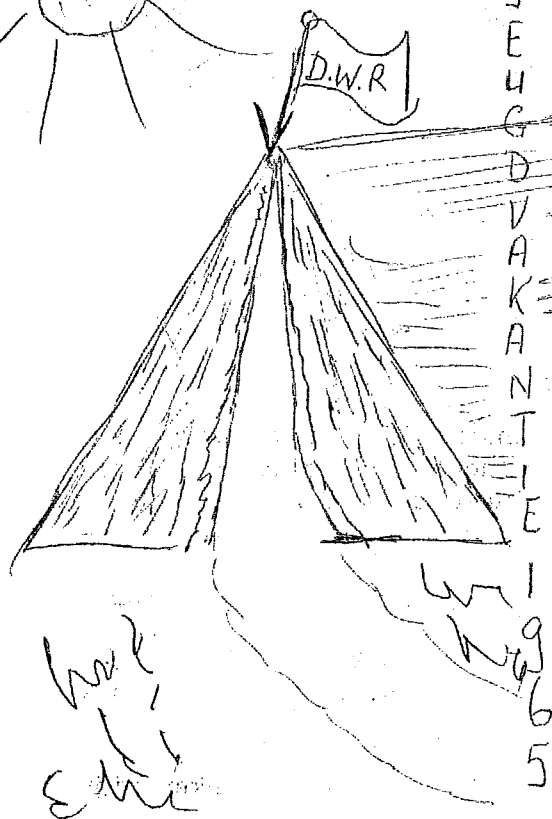
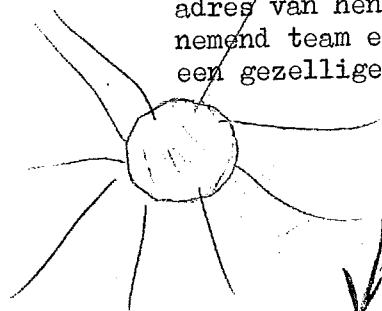
Het gehele waterpoloprogramma, 12 wedstrijden, was hiermede aan het einde gekomen. We besloten de middag met een gezellig samenzijn in het zwembad restaurant, waar door voorzitter Voogd de prijzen werden uitgereikt. In korte speeches bracht hij de overwinnaars hulde voor hun prestaties en uitte hij troostrijke woorden aan het adres van hen die niet zo gelukkig waren geweest. In ieder geval kreeg ieder deelnemend team een aardige prijs mee naar huis. Iedereen was tevereden, iedereen had een gezellige dag gehad, zodat wij op een zeer geslaagd toernooi mogen terugblikken.

V.K.

ONZE JEUGDVAKANTIE 1965

EEN MEER DAN GEWELDIG SUCCES !!!

De grootse nationale DWR-jeugdvakantie 1965 is een uitermate geslaagd geheel geweest en DWR heeft hiermede bewezen dat zij de jeugd een zeer warm hart toedraagt ! Dit bijzonder succesvolle evenement heeft weer eens benadrukt dat DWR qua organisatie in Haarlem aan de top staat. Jan van Hemert en het Jeugdbestuur hebben voor de organisatie zorggedragen, geen reisbureaus, geen overkoepelende organisaties, de jeugd voor de jeugd, dat was onze leuze. Niet te veel woorden meer, maar wij laten de jongelui in getrouwe dagboekverslagen zelf aan het woord.

Ineke, Anneke, Petra, (de Graaff, Kroese, Nicolai):

Wij waren voor dag en dauw opgestaan om te kijken of het weer een beetje redelijk was. Wij troffen het, want de zon stond stralend aan de hemel. Opgetogen en in een echte vakantiestemming gingen wij naar het Sportfondsenbad, waar wij om half negen moesten zijn en zoals gewoonlijk waren "de meides" natuurlijk het eerst bij het bad en natuurlijk was Jan van Hemert weer de laatste en zodoende vertrokken wij 3 kwartier te laat. In die tussentijd waren Mevr. en Mijnheer Elfrink en zoon Jan, Mevr. Van Hemert (Tante Corrie), Mevr. Kroese (Tante Tini), Ed Beere, Martin Schulze, Bob de Graaff en Stokvis (Jan Stocker) gearriveerd. Onze grote vriend Vic Kerkhoff was er ook al. Eindelijk vertrokken wij. De familie Stocker en Nicolai stonden ons uit te 3 auto's zwaaien. Er waren voor de reis n.l. van de Heer Elfrink, Ed en Jan. In de wagen van de Heer Elfrink zaten dus mijnheer, mevrouw en Jan Elfrink en Bob en Martin en het echtpaar Lompi en Tappi. Achter deze mooie Mercedes (blauw) reed een aanhangwagentje waarin al onze bagage zat.

De volgende "wagen" - met onbestemde kleur - van de Weledel Geboren Heer Beere, vervoerde Tante Tini, Anneke en Ineke. Toen volgde de wagen van Jan van Hemert, waarin Jan zelf, Tante Corrie, Petra en Stocker zaten. En nu: rijden maar.

Wij reden op de Schipholweg, toen Jan tot de ontdekking kwam, dat hij nog enige dingen vergeten was. Mijnheer Elfrink en Ed konden echter doorrijden, terwijl Jan zijn spullen thuis ging halen. Wij hadden afgesproken bij de "Witte Bergen" een kopje koffie te gaan drinken. Dat werd ons aangeboden door de Heer Elfrink. Er werden een paar fototjes gekiekt en toen gingen we weer op weg. We reden met snelheid van een honderd km. per uur. In de buurt van Nijkerk kregen wij last van verkeersopstoppingen, dat een uur vertraging opleverde. Daarna verliep alles vlot en waren wij ongeveer om 2 uur in EMMEN.

Wij gingen snel met z'n allen de tenten op zetten, terwijl de dames voor koffie zorgden, dat heerlijk smaakte na vermoeiende reis. Iedereen ging alvast een beetje de omgeving verkennen. Om een uur of zeven zaten we gezellig in de rommel te eten. Er werd afgewassen, terwijl de dames de levensmiddelen uitpakten die 's middags gekocht waren. Nadat wij koffie gedronken hadden en de rommel opgeruimd was, gingen de meisjes en een paar jongens naar de "kooi". Terwijl de ouderen nog wat zaten na te kaarten en te bomen onder het genot van een slokje, ging tenslotte iedereen welgemoed naar bed.

Bob, Jan, (de Graaff, Elfrink):

Na een "redelijke" nachtrust in ons tentenkamp stonden wij om zeven uur op. Na ons gewassen en gegeten te hebben, werden de tenten gelucht en de slaapzakken en luchtbedden buiten gehangen. Toen alles in orde was gingen Ed en Jan de tenten inspecteren. Na een heerlijk bakje koffie met cake gingen wij allemaal naar het zwembad. Tante Tini en Tante Cor hadden voor ons brood gemaakt.

Toen wij in het zwembad waren gingen de tantes wandelen in het bos achter de camping. Onder weg hadden zij een buitje van geen betekenis en toen zij terug kwamen was intussen Kees Kelderman gearriveerd, die meteen naar het zwembad was gekomen. Ed en Jan zijn met Kees meegegaan om zijn tent op te zetten. En Anneke en Ineke en Petra gingen mee om een middagdutje te doen, want zij hadden 's nachts niet zo best geslapen.

Toen wij allen weer in het kamp waren en een kop thee hadden gedronken zijn

(KLM AEROFOTO)

Petra, Anneke, Ineke, Jan E., Kees en en Bob naar de midgetgolf gegaan, waar het erg gezellig was.

Toen wij weer in het tentenkamp terug waren, gingen enige jongens de buurt verkennen. Om zes uur zaten wij allemaal heerlijk te eten. Soep, aardappelen, sperciehonen, komkommer en yoghurt toe met limonade en vla.

Na de afwas gingen de jongens voetballen op het speciale "D.W.R. voetbalveld". De partij van Ed heeft natuurlijk gewonnen.

In die tijd hebben de meisjes het dagboek van Zaterdag gemaakt.

Om acht uur gingen wij allemaal douchen (in verschillende cabines? red.) Hierna kregen wij weer koffie en gingen om half tien slapen. Om half elf sliepen allen en om half twaalf zocht de "staf" zijn tenten op.

Jan Stocker, Martin Schulze en Kees Kelderman: MAANDAG

Nadat het haantje gekraaid had duurde het nog enkele uren voordat een slaperige Jan van Hemert ons kwam wekken. Dat was op het onmogelijke uur half acht.

Jan en Petra gingen na het stevige ontbijt, dat door de tantes was klaargemaakt, trainen (Petra- onze enige aanwezige hoop in het tentenkamp)

Het was al weer tijd voor de koffietafel, zoals altijd goed verzorgd. Hierbij werden de lunchpakketten, brood en sinaasappelen, uitgedeeld en daarna ging het met bekwame spoed naar het zwembad. Daar begonnen wij met pakkertje te spelen. Jan Elfrink zorgde voor een koude douche op de kant. Na het luchtpakket genuttigd te hebben ging een groot deel de "stad" in- De rest, bestaande uit Jan Elfrink, Martin de la Schulze en Jean de la Stocker probeerden op de tribune een paar lekkere boerse mikkels te versieren (zoals Jan Elfrink het uitdrukte). Pas laat in de middag lukte dat een beetje, maar toen moest het tentwaarts. Daar aangekomen hebben wij Ineke de Graaff goed op haar huid gezeten. Ineke zag na afloop alle kleuren van de regenboog.

Na het avondeten werd er een schitterende partij "voetbal" ten beste gegeven. Hierbij schitterde vooral Edward de la Bère.

Na een kop koffie ging men naar bed, waar Kees Kelderman op zijn kussen ging zitten, waar de pudding onder lag. Nadat de "operatie pudding opruimen in het donker bij lantaarnlicht" geslaagd was, gaf Martin een staaltje van zijn Duits ten beste aan een paar schone Duitse touristen, die de weg vroegen aan de eerder genoemde vatenkwest. Ed Beere kon, door meteen zeer moedig op te treden, een blunder van Martin voorkomen door te zeggen, dat wij moesten slapen en dat ze later terug moesten komen (en dat alles door Beere in het Duits gezegd).

Tante Tini en Tante Cor:

Dinsdagmorgen kwart voor zeven werd verondersteld, dat wij op zouden staan, maar dat werd door het verslapen van tante Cor en tante Tini iets later.

Wij zouden die dag met het hele stel naar de hunebedden, sommigen met zin anderen met tegenzin. Nadat eerst alle karweitjes en boodschappen gedaan waren, vertrokken wij, gesterkt door een kopje koffie naar de hunebedden. Na een korte auto-tocht met een enkele verkeerde richting, kwamen wij geklutst door de vele kuilen en hobbels aan op een mooie open plek, die door bos omgeven was. Hier waren ook de hunebedden, drie in totaal. Deze werden eerst door een ieder grondig onderzocht, in de hoop nog een of ander botje te vinden van één van onze voorvaders. Er werden een paar leuke foto's gemaakt, onder andere van de hele familie en Jan Elfrink in het graf zelf wat een hele tour was. De opening is nogal nauw en Jan is nogal flink uit de kluiten gewassen. Dus viel die operatie niet erg mee, maar wij geloven dat het toch een heel geslaagde foto is geworden. Enfin dat moet nog blijken.

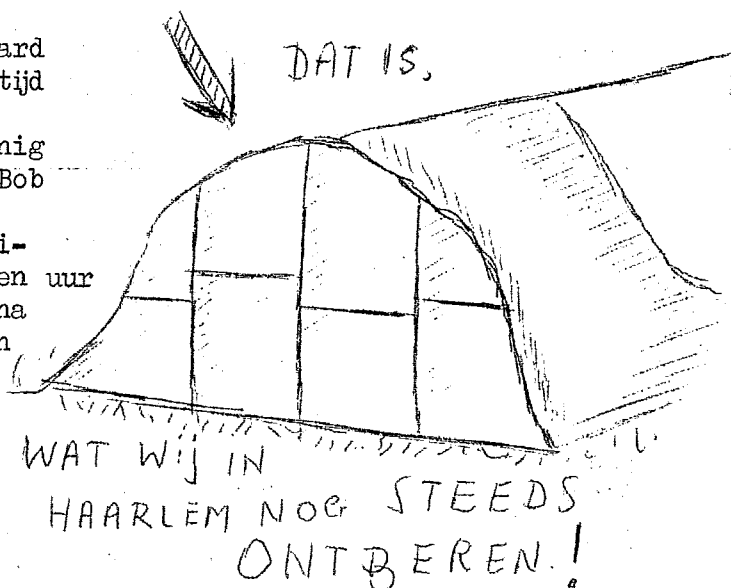
Wij hebben daar onze meegebrachte boterhammen opgegeten, onder meegebrachte handdoeken, want wij werden zelf bijna opgegeten door de vliegen, wat niet weg nam dat de meegebrachte proviand snel verdwenen was.

Hierna maakten wij een prachtige boswandeling door deze fantastische omgeving. Wij stuiten daarbij op twee houthakkers, die daar bezig waren verschillende oude dennen te vellen, natuurlijk moest onze ploeg het fijne er van weten en dat werd door de houthakkers met plezier gedaan. Er volgde een enthousiaste uiteenzetting van het hoe en waarom. Er werd een zaagdemonstratie gegeven en Jan Stocker en natuurlijk onze Jan Elfrink (want die laat zich zulke dingetjes niet ontnemen) trokken op werkelijk vakkundige wijze zo'n boom om, subliem gewoon. Na nog enig heen en weer gepraat namen

wij afscheid van de hakkers, die ons nog veel succes toewensten voor de komende wedstrijden. Het waren hier wel allervriendelijkste mensen, niets was hun te veel voor onze zwemmers (sters)

Wij arriveerden onder een zacht buitje weer bij de auto's, waar een appeltje genuttigd werd en verstoppertje gedaan. Toen ze allemaal moe gedraafd en warm waren, ging het op naar een zwembad (want daar kunnen ratten niet buiten) De weg werd gevraagd aan een paar Emmense jongens (de één wist het nog beter dan de ander) En ja wij kwamen bij een prachtig meer waar naar hartelust gezwommen werd en tikkertje gedaan, onder soms grote hilariteit van enige omstanders. Het was jammer dat het wat fris was en zodoende het water aan de koude kant was, ongeveer zestien graden zeiden sommigen en ze konden het weten hoor. Maar de koude kon ze niet deren en om door te warmen namen enkelen een heerlijk ijsje.

De terugtocht werd onder veel gebibber aanvaard. Eenmaal weer in het kamp, waar de warme maaltijd werd klaargemaakt en daarna met smaak tot de laatste kruimel werd verorberd. Er was wel enig geharrewar over de afwas. Uiteindelijk heeft Bob zich opgeofferd om te helpen drogen, wat met veel élan gedaan werd. De andere heren en meisjes gingen nog een balletje trappen. Om negen uur werd er nog koffie met koek geserveerd, waarna ze allemaal nog even lekker gingen douchen en fris het veldbed in doken en om tien uur was het kamp in diepe rust (nou.... diepe rust konden wij niet bepaald zeggen), maar och het was vakantie en dan mag er wel wat door de vingers gezien worden. En zo was deze gezellige en tevens (volgens ons) geslaagde kampdag weer ten einde.

"STAF":

De eerste dag van de Nederlandse Zwemkampioenschappen was nu aangebroken. 's Ochtends nog wat in-zwemmen voor Petra in het prachtige zwembad.

Het eerste nummer dat door één van onze leden s'middags gezwommen zou worden was de honderd meter borstcrawl voor Petra Nicolai. Petra zwom de 100 m. in 1 min. 16,7 sec. Een prachtige tijd dus. Hierna kon ze wat rusten en eten.

's Avonds moesten Hilly Luiting en Petra Nicolai zwemmen. (Hilly was samen met Bert Bruin ergens anders ondergebracht). Voor Hilly en Petra stonden de 100 m. vlinderslag en de 200 m. wisselslag op het programma. Met de nodige zenuwen verschenen ze aan de start. Hilly voor het eerst genoemde nummer en Petra voor het eveneens zware nummer wisselslag. Mooie tijden kwamen er uit de bus:

Hilly: 1 min. 22,1 sec. en Petra 3 min. 04,5 sec.

Na deze wedstrijden was het tijd voor iedereen om naar bed te gaan.

DONDERDAG:

Een rustige dag. De gehele groep s'middags naar Schoonebeek geweest, alwaar wij de "Jaknikkers" bekeken hebben. De rest van de tijd doorgebracht in het natuurbad bij Schoonebeek.

's Avonds vroeg gegeten en daarna gerust voor de wedstrijden.

Goed uitgerust en voorbereid kwamen onze beide deelneemsters Hilly en Petra aan de start. Hilly zwom de 400 meter wisselslag in de prachtige tijd van 6 min. 24,4 sec. Petra de 100 meter rugslag in 1 min. 26,7. Ook een mooie tijd. Helemaal was het nog niet snel genoeg om een finale plaats te bereiken.

Daarna bedtijd voor iedereen!

Bob en Jan: (vrijdag)

Na eerst een worst te hebben verslonden gingen wij naar de bananenveiling, waar een hele kam bananen erg goedkoop was. Ed was daar natuúrlijk bij.

Na nog een half uur slenteren kwamen wij Anneke en Ineke tegen en gingen gezamenlijk weer naar de wagens. Daar stonden de dames al op ons te wachten.

Toen wij met veel lawaai op het kamp terug kwamen hebben wij eerst gegeten, waarna wij gezamenlijk naar het zwembad gingen.

Bij serie 4 van programma nummer 4 op baan nummer 7 zwom Bert Bruin

de honderd meter borstcrawl in de zeer goede tijd van 1 min. 03,9 sec. Toe wij om half vijf terug kwamen van het bad ging de internationale voetbaltroep van D.W.R. een partij voetbal spelen tegen de houthakkers, waarmee wij dinsdag kennis hadden gemaakt. Onze tegenpartij won het. Na de voetbalpartij ging de ploeg naar het kamp waar ons een heerlijke maaltijd stond te wachten. Bij deze maaltijd hadden wij een gast aan tafel, n.l. Bert Bruin, die na de maaltijd nog graag had willen blijven, maar met de Heemstedse Zwem- en Poloclub weer naar het hotel ging.

Na afgewassen te hebben gingen wij weer naar het zwembad waar ons een spannende zwemavond stond te wachten met na afloop een heerlijke banana.

In de tijd van een spel hadden de dames de keuken in orde gemaakt en lagen om half twaalf in bed. Een uur later kwam de hele club thuis, waarna wij meteen naar bed gingen. Om half twee was het D.W.R.-kamp weer in diepe ruste.

Zaterdag Jan Stocker:

Op deze één na laatste dag werden wij door klaren-stoten op de toeter van Ed Beere gewekt. Na ons gewassen en gegeten te hebben gingen wij naar het zwembad waar de finales gezwommen werden.

Na de lunch gingen wij gezamenlijk het "dorp" in. (op enkele uitzonderingen na). 's Middags gingen wij weer naar het zwembad. Aan het einde van het programma werd er een waterpolowedstrijd gespeeld tussen "De Kikkers" en een team van het bondsbureau van de K.N.Z.B. (De Kikkers is de vereniging, die deze kampioenschappen organiseerde - red.) Hierbij liet Ed Beere blijken, dat hij toch nog wat van waterpolo afwist. Hij was het vaak met Martin en de scheidsrechter eens wanneer deze iemand de kant opzond.

's Avonds werd er zoals gewoonlijk gevoetbald. Maar nu tegen een stelletje "Emmers". Dezen kregen versterking van keeper Stocker. De thuisspelende club won.

Nadat wij zeer vroeg koffie gedronken gingen wij een avondspel spelen. Hierbij werden wij bijgestaan door twee Emmense schone, die als gidsen fungeerden. Toen het geheel donker was keerden wij huiswaarts.

Hiermede was het einde gekomen aan de laatste avond.

ZONDAG, staf:

Na de gehele week bijna mooi weer te hebben gehad, regende het juist deze zondagmorgen. In deze ochtend moest alles worden ingepakt want 's avonds gingen wij naar huis, nadat wij eerst de finales zouden gaan zien. Mijnheer Elfrink kwam al vroeg. In de loop van de ochtend klaarde het weer gelukkig op. Omstreeks half twee was alles ingepakt. Daarna vertrokken mijnheer en Jan Elfrink.

Die middag hebben wij nog mooie wedstrijden gezien. Om half zes verlieten wij het zwembad en vertrokken direct naar huis. Onderweg hebben wij nog lekker gegeten. Lange tijd hebben wij in opstoppen gezeten waarna wij om half elf in Haarlem kwamen (Noot van de redac: Bij het overnemen van dit onversneden stuk Nederlands kregen wij er honger van. Bij navraag bleek ook, dat er maar liefst 1148 sneden brood waren gegeten, 10 kilogram boter versmeerd was, 35 kilogram aardappelen geschild was, 263 bakjes koffie waren gedronken, 1.345.658 korreltjes suiker waren opgelost, 19 flesjes vla waren verorberd samen met 20 flessen yoghurt)

Dankwoord namens allen, die genoten hebben:

Tenslotte willen wij een ieder, die aan deze week heeft medegewerkt bedanken. In het bijzonder wel Mijnheer Elfrink, die met de reis heeft geholpen en ook de fijne bagagewagen, waar wij zo'n plezier hebben gehad.

Laatste nieuws van het tweede zevental: (Heren)

Voor ons tweede zevental, dat in de reserve vierde klasse kampioen was geworden, stonden er na de nederlandse zwembekampioenschappen nog twee promotiewedstrijden op het programma. Helaas, het zat onze heren niet mee die twee avonden, ondanks dat zij deze zomer zich van de goede kant hadden laten zien.

Maandag 9 augustus werd met 2-3 verloren in de Kleverlaan en de woensdag daarna werd met grote cijfers verloten, respectievelijk van Neptunes Zaandam II en De Meeuwen V, de kampioenen van de andere poules van deze klasse.

Helaas, maar.... volgend jaar zit er zeker een promotie in!

CONDIETRAINING

SEIZOEN 1964 - 1965

In het seizoen 1964-1965 hebben weer een heleboel DWR-leden op enthousiaste wijze aan de 's zondagse conditietrainingswedstrijden deelgenomen. Wedstrijden zeggen we heel nadrukkelijk, want door de grote rivaliteit die er onderling heerste was het altijd een lust voor het oog de "lieve" jeugd te zien struinen. Onder de bekwame leiding van Jan van Hemert oefenden de vele tientallen enthousiastelingen ieder zondagmorgen bijzonder hard, zodat de conditie", en daar gaat het toch om, daadwerkelijk werd verbeterd. Het zou te ver strekken om iedereen hier te noemen, maar voor diegenen die meer dan 10 maal deze uitstekende training in de openlucht hebben gevolgd, is hier een ereplaats gereserveerd:

Bert Bruin	11 x	Loes van Kampen	28 x
Kees Kelderman	29 x (!)	A.v.d. Wolde	25 x
Vic	18 x	M. Schulze	27 x
Ed Beere	21 x	E. Kerkman	14 x
Jan Sint	13 x	P. Nicolai	11 x
Dinie Heyselaar	12 x	J. Sanbergen	18 x
Anneke Kroese	18 x	J.v. Essen	17 x
<u>KAREL VAN WILLIGENBURG</u>	31 x	J.v.d. Booren	16 x
Bob de Graaff	28 x	I.d. Graaff	24 x
Gé van der Wolde	10 x	H. Houben (Jr!)	18 x
W. Brock	19 x	L.v.d. Slot	12 x
K. Hoefsmid	17 x	E.v. Willigenburg	16 x
F. Halderman	11 x		

WIJ HOPEN DAT WIJ NOG MEER EN VEELVULDIGER WATERRATTEN (en Z.Z.Z.-ers) ZULLEN ZIEN
OP DE TWEEDE ZONDAG IN SEPTEMBER!

Hierna laten wij nog enige tijden volgen van de kilometerwedstrijden van Oosterhout en de Bosbaan:

<u>BOSBAAN:</u>	2 km. vrije slag Heren:	J. Elfrink	43 min. 45 sec.	(127e)
		B.d. Graaff	44 min. 28 sec.	(129e)
		H.v. Hemert	34 min. 26 sec.	(70e)
	2 km. schoolslag Heren:	M. Schulze	42 min. 12 sec.	(31e)
	2 km. schoolslag dames:	P.v.d. Booren	49 min. 54 sec.	(40e)
		A.v. Hemert	42 min. 11 sec.	(24e)
	2 km. vrije slag dames:	A.d. Vries	51 min. 53 sec.	(109e)
		P. Nicolai	40 min. 06 sec.	(49e)
		E.d. Veer	41 min. 09 sec.	(55e)
		D. Heiselaar	44 min. 23 sec.	(75e)
		A. Kroese	43 min. 42 sec.	(70e)

Oosterhout:

500 m. vr. slag j.:	M. Schulze	9 min. 10 sec.	(25e)	-	J. Elfrink	9 min. 45 sec.	(30e)
	B.d. Graaff	9 min. 59 sec.	(31e)				
idem meisjes	: A. Kroese	9 min. 14 sec.	(7e)	-	P. Nicolai	9 min. 22 sec.	(9e)
	D. Heiselaar	9 min. 33 sec.	(12e)	-	I.d. Graaf	10 min. 49 sec.	(25)
	H. Gorter	12 min. 13 sec.	(43e)				
3000 m. vr.sl. Heren:	H.v. Hemert	57 min. 33 sec.	(35e)	-	J. Bood	65 min. 16 sec.	
	(45e)	-	E. Beere	69 min. 59 sec.	(51e)		
idem dames	: E.d. Veer	66 min. 08 sec.	(13e)	-	A.d. Vries	67 min. 17 sec.	
3000 m. schoolslag dames:		67 min. 57 sec.	(10e)				

VRIENDSCHAPPELIJKE WATERPOLOWEDSTRIJD

op donderdagavond 19 augustus had het Njord-team DWR uitgenodigd een vriendschappelijke polowedstrijd te komen spelen aan de Kleverlaan. De strijd ging vrijwel gelijk op, zodat de eindstand tenslotte op 7-7 kwam. Deze uitnodiging stelden wij zeer op prijs ! Een sportieve kamp was het resultaat.